

и раздолье
Переливается за край!
Я рад, что на бумажном поле
Посеял только слово МАЙ.
Я счастлив, что свое волнение
Вдруг словом выразил одним.
Спасибо, май,
за вдохновенье,
За мир
под небом голубым!

С. АБАЗИН.

ЗНАТХНЕННЯМ

Позаду перший квартал третього року п'ятирічки. Яким він був для робітників, інженерно-технічних працівників і службовців Львівського швейного підприємства «Силует»?

Колектив фабрики у свій час підтримав ініціативу Чернігівського УВІП — виконати план трьох років десятиріччя до 7 жовтня 1978 року — першої річниці з дня прийняття Конституції СРСР. Всі трудівники, від директора до рядового робітника, зрозуміли, що зобов'язання дуже високі і ніякої розхачки не повинно бути. Тому з першого ж дня нового року на підприємстві розгорнулася напружена, наполеглива боротьба за виконання і перевиконання не тільки планових завдань, але і взятих соціалістичних зобов'язань цехами, потоками, бригадами, кожним робітником.

І в цьому напрямку досягнуто значних успіхів. За минулий квартал підприємство випустило і реалізувало надпланової продукції на суму більше як 130 тисяч карбованців при зобов'язанні 125 тисяч карбованців.

Вагомі здобутки підприємства забезпечують його чудові люди. Багато з них завершують виконання плану 1978 року, а кращі з кращих працюють в рахунок 1979 року. Гордістю колективу є робітники С. К. Тимущ, М. В. Гайдамашук, С. І. Мазурчик, С. Г. Березовська, М. В. Ситко, Л. І. Витрикуш, Г. І. Чопко, Ю. Г. Ришко, Е. М. Майстренко, О. П. Огура, С. І. Нестер та багато інших. З цих товаришів беруть при-

клад, на їх досвід вчать багато трудівників підприємства.

У досягненнях колективу велика заслуга адміністрації, партійної, профспілкової, комсомольської організації, первинної організації УТОГ. Вони проводять значну організаційську, політико-виховну і масову роботу в колективі, мобілізують його на виконання поставлених перед ним завдань, підвищення ефективності виробництва і якості роботи.

На підприємстві добре поставлена наставницька діяльність. Створена відповідна рада, яка спрямовує роботу 30 наставників. Широко популяризується трудовий досвід кращих майстрів, передовиків виробництва.

Нещодавно в Будинку культури УТОГ був проведений вечір-портрет кращих наставників, на якому вшановано інженера-технолога Л. К. Гуракову та змінного майстра М. І. Барбу.

Марія Іванівна почала свою трудову діяльність на підприємстві 1964 року з учениці виробничого навчання. Працювала швачкою, інструктором виробничого навчання, а нині майстер потоку. За весь час підготувала і вивела на трудовий шлях кілька десятків молодих трудівників. Завдяки працелюбності, високій кваліфікації, методичній майстерності, які виробила в них М. І. Барба, вони самі стали наставниками. Гордиться Марія Іванівна своїми колишніми учнями, такими як М. В. Ситко та Л. І. Гурська. Нині вони трудяться в рахунок 1979 року, є кращими комсоргами у своїх виробничих підрозділах.

Потік, очолюваний М. І. Барбою, протягом 1977 року вісім разів займав призові місця у соціалістичному змаганні серед дільниць, потоків підприємства і вишів переможцем в аналогічному республіканському змаганні.

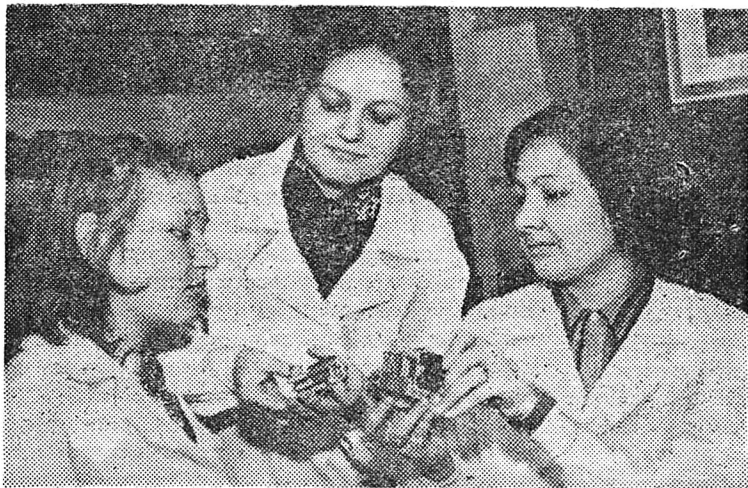
Подібний трудовий шлях і в Лідії Кирилівні Гураковій: швачка — інструктор виробничого навчання — змінний майстер — інженер-технолог. Її колишні вихованці нині передовики виробництва, а окремі з них стали наставниками, зокрема, М. В. Темішевська та Е. К. Дем'янчук.

Піднесенню трудової активності на підприємстві сприяє щоденна масово-політична робота в бригадах, потоках і цехах. Особливого значення надається гласності, порівняльності і наочності як результатів виробничої, так і громадської діяльності. В цьому значну роль відіграє стінна преса, «Бліскавки», «Комсомольський прожектор». Адміністрація і громадські організації надають великого значення цим засобам інформації, пропаганди, показу досвіду кращих робітників. А все це допомагає мобілізувати трудівників на нові успіхи, усувати недоліки, які трапляються в роботі.

З великим трудовим натхненням, повний сил та енергії, творчих задумів зустрічає колектив підприємства «Силует» всенародні свята — Першотравень, День Перемоги. Прагнення кожного трудівника — примножити виробничі здобутки, внести якнайбільший вклад у дострокове виконання завдань і соціалістичних зобов'язань третього року і п'ятирічки в цілому.

А. СМІРНОВ,

інженер відділу праці і зарплати ЦП УТОГ.

На Запорізькому учбово-виробничому підприємстві працює комсомольсько-молодіжна бригада слюсарів-регулювальників. Це дружний, згуртований колектив, який вносить вагомий вклад у виконання завдань, примноження трудової слави підприємства.

На знімку: (зліва направо) члени бригади комсомолки Татся Осипова, Валентина Петрова і Віра Остапенко (бригадир). Всі вони ударники комуністичної праці, трудяться із значним випередженням графіка, високими виробничими показниками ознаменували дні роботи XVIII з'їзду ВЛКСМ.

Фото П. МІНЬКА.

Шанують у колективі Дніпродзержинського учбово-виробничого підприємства одного з кращих цвяхівників, багатоверстатника Миколу Миколайовича Маслова. Передовий робітник працює з ентузіазмом, зміни завдання виконує в середньому на 175 процентів при відмінній якості.

М. М. Маслов носить високе звання ударника комуністичної праці. Він нагороджений знаком ударника дев'ятої п'ятирічки, вишов переможцем соціалістичного змагання у минулому році. Трудівник з повною підставою може гордитися своїми успіхами.

На знімку: М. М. Маслов.

Фото П. МІНДЕЛЯ.

ВОЛЕВІЯВЛЕННЯ НАРОДУ

ОГЛЯД ЛИСТІВ

20 квітня 1978 року назавжди ввійде в календар Радянської України вікомною датою — у цей день позачергова сьома сесія Верховної Ради УРСР дев'ятого скликання від імені українського народу, виражаючи його суверенну волю, прийняла нову Конституцію (Основний Закон) Української РСР.

Цей визначний державний акт — ясний вияв глибокої мудрості і великої життєвої сили ленінської національної політики КПРС, знаменне свято радянської соціалістичної демократії.

Обговорення проекту нової Конституції УРСР на УВІП, у виробничих об'єднаннях та в організаціях нашого Товариства, як і у всіх містах та селах республіки, пройшло в обставині високого політичного і трудового піднесення. Воно стало важливою подією у суспільному житті Радянської України. Про це яскраво свідчать листи читачів «Нашого життя», що надійшли до редакції напередодні та в дні роботи сьомої позачергової сесії Верховної Ради УРСР.

В. Алексеева з м. Чернівців повідомила, що на відкритих партійних зборах, присвячених обговоренню проекту нової Конституції УРСР, виступили: майстер мотально-пакувальної дільниці № 2 А. І. Петрова, директор Садгирського будинку культури Б. М. Зеликман, робітниця пакувальної дільниці Л. Медведєва та інші. Вони від-

значили, що червоною ниткою крізь Основний Закон проходить турбота Комуністичної партії і держави про людину праці. Так, стаття 14 Конституції УРСР проголошує, що суспільнокорисна праця та її результати визначають становище людини в суспільстві... Саме за високі трудові показники в соціалістичному змаганні орденами і медалями СРСР нагороджені плетильниці З. Т. Зимина, Г. Д. Голик, Н. І. Гончарук, слюсар С. В. Шістка, змінний майстер А. І. Моргоць та інші.

Голова Миргородського міжрайвідділу УТОГ Полтавської області Є. Губко, Р. Сковородников з м. Ялта, голова Бахмацького МРВ УТОГ Чернігівської області В. Янченко, завідувач Сватівським клубом глухих Ворошиловградської області В. Кононова, Ю. Гер з м. Одеси діляться своїми думками про щастливе життя у братній сім'ї вільних народів СРСР, про ті зміни, що сталися у містах і селах у радянський час.

Про трудове натхнення, викликане прийняттям нової Конституції УРСР, пише Ю. Толкаченко з м. Вознесенська Миколаївської області. Автор розповідає про життя членів УТОГ, їх пенсійне забезпечення, роботу за фахом, на якій вони значно перевиконують виробничі норми.

Нову Конституцію УРСР гаряче підтримують робітники заводів і фабрик, колгоспів і радгоспів — усі члени нашого Товариства.

ЗВІТИ І ВИБОРИ В УТОГ

ПЛАН НА МАЙБУТНЄ

У радгоспі імені Суворова села Ямпіль, наприклад, працює компактна група глухих. Про її роботу директор Г. Сіра відгукується з великою повагою і багатом у приклад ставить відношення до роботи членів групи В. Андрієвського, Катерини та Василя Якименків, М. Катраги, які і самі працюють відмінно, й інших ведуть за собою. Дирекція радгоспу, високо оцінюючи їх працю, створила для групи добрі умови. Всі родини глухих у радгоспі забезпечені благоустроєними квартирами, а сім'ї В. Андрієвського радгосп допоміг збудувати власний будинок. За хорошу працю глухих неодноразово заохочували грамотами і грошовими преміями.

Заслуженим авторитетом у колгоспі імені Кірова села Сліди користується член УТОГ телятник Ганна Кіндратівна Наконечна. Всі сили вона віддає улюбленій роботі. В закріпленій за нею групі тварин не було випадку патежу, телята добре ростуть. Найкраще всього про її роботу говорить те, що їй присвоєно звання «Заслужений тваринник», вона нагороджена медаллю «За трудову доблесть». До пари їй і доярка

колгоспу із села Цибулівки Ганна Яківна Гончар, яка теж носить звання «Заслужений тваринник» і нагороджена медаллю «За трудову доблесть».

Від передовиків сільського господарства не відстають і члени УТОГ, що працюють на виробництві. Особливо добре трудяться колектив компактної групи на Могилів-Подільській швейній фабриці. Швей Є. Волоська, М. Кульбачук, А. Тимущ, Л. Прокопова, Л. Крохмалюк щоденно перевиконують змінні завдання. За результатами роботи в 1977 р. Л. Прокоповій та Л. Крохмалюк присвоєно звання переможців соцзмагання з врученням нагрудних знаків.

Відмінно трудяться на своїх підприємствах токарі ремонтно-механічного заводу Ю. Кримський і Д. Сваричевський, швея ательє мод Г. Лайко та багато інших.

Цікаво, що чимало членів УТОГ, досягнувши пенсійного віку, не йдуть з підприємств, а продовжують працювати, щомісячно перевиконуючи планові завдання. Це Є. Соколюк, І. Білєцька, Є. Сві-

дєрська, С. Крижанівський, колгоспники В. Чайковський та Ф. Довгань. Пенсії по старості їм, звичайно, призначені, але вони продовжують працювати, вбачаючи у праці мету життя.

Така свідомість не приходить сама, це — результат культурно-масової і політико-виховної роботи, яку проводить відділ УТОГ і його клуб. Це говорить про те, що Могилів-Подільський клуб справедливо вважається в області кращим. Правління і культзаклад постійно вдосконалюють форми і методи роботи, багато уваги приділяють вихованню глухих в дусі радянського патріотизму, дружби, прищеплюють їм почуття колективізму, відповідальності за доручену справу.

Торік в клубі систематично проводились бесіди по роз'ясненню проекту Конституції СРСР, обговоренню її статей, а після прийняття Конституції — робота по її вичитанню. Чимало зроблено і по обговоренню Листа ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ про розгортання в 1978 році соціалістичного змагання.

Клуб працює за перспективним річним планом, що й полегшує планування роботи по місяцях і дає можливість дивитися далеко

вперед. Лекції на найрізноманітніші теми, зустрічі з цікавими людьми, вечори трудової слави, тематичні вечори — такий далеко не повний перелік заходів клубу.

Як і в будь-якому районі, у Могилів-Подільському мало молоді, але невеликий колектив танцювального гуртка непогано виступив в обласному та зональному турах Всесоюзного фестивалю художньої самодіяльної творчості, його учасники нагороджені грамотами Республіканського оркестру.

Як відзначила В. Кримська і делегати у своїх виступах на конференції, у відділі УТОГ та культзакладі ще чимало недоліків. Це, зокрема, слабкий зв'язок з деякими первинними організаціями до яких довго і важко добиратися працівникам клубу та інше.

Делегати відмітили, що попереду у правління три роки роботи і, оцінивши її як задовільну, прийняли постанову, яка повинна стати планом роботи на майбутнє.

На конференції одноголосно обрано правління і ревізійну комісію МРВ, делегатів на обласну конференцію. На організаційному засіданні правління головою знову обрано В. Кримську, а головою ревізійної комісії — В. Мартиненко.

М. НИРОВ.

1 травня 1978 р.

ПРОПАГАНДИСТ, ОРГАНІЗАТОР

Стінгазета на підприємстві, як-що її роботу організувати як слід, є добрим засобом масової інформації про діяльність колективу, мобілізації трудівників на виконання найважливіших завдань, що стоять перед ним.

На Львівському швейному підприємстві «Силует» кілька стіннівок. Одна з них, так би мовити, центральна — орган партійної, профспілкової, комсомольської та утворюючої організації — «За комуністичну працю» виходить щомісяця. Цехові газети «Ударник» та «Швейник» — щоквартальні. Дві стіннівки виходять у гуртожитках підприємства. Навколо цих газет працює широкий стінковий актив.

У складі редколегії газети «За комуністичну працю» дев'ять чоловік, серед них робітники, службовці, інженерно-технічні працівники.

На кожний номер газети редколегія складає план із зазначенням потрібних матеріалів та їх авторів, або ж прізвищ товаришів, кому доручено організувати їх у цехах, на дільницях та відділах підприємства. Стіннівка виходить після 20 числа кожного місяця. До цього дня вже готові підсумки соціалістичного змагання між дільницями, потоками та робітниками. До редколегії надходять необхідні дані про виконання виробничих планів по випуску валової продукції та обсягу її реалізації.

Газета прагне якнайповніше відображати життя нашого колективу. Передові статті висвітлюють важливі події в житті країни та підприємства, святкові дати, трудові подарунки колективу до них, розповідають про кращих людей підприємства.

Матеріалів для газети завжди набирається чимало. Писати є про що. І дописувачів у нас немало, але слід зазначити, що робітники пишуть небагато, мабуть, через те, що не вміють це робити. Найчастіше вони звертаються до членів редколегії з проханням: «На-

пишіть про неполадки в роботі... Ось це заважає нам... Потрібно зробити... і т. д.» Ми пишемо, а люди ставлять свої підписи, або ж їх матеріал іде у сатиричному кутку: «Ключі рядки», «Бажано, щоб...»

Члени редколегії активні. Майже в кожному номері є дописи Ц. Савченко — лаборантки техніко-експериментального відділу, голови первинної організації УТОГ. Вона ж допомагає писати товаришам, а також надсилає свої матеріали і до газети «Наше життя». Інструктор з фізкультури О. Якубовський завжди подає цікаву інформацію про спорт, екскурсії, спартакиади, іноді допомагає оформляти газету, дає свої аматорські фотознімки. Швей С. Тимуш пише на будь-яку тему, найчастіше — виробничу, добре їй даються і критичні дописи.

Секретар парторганізації текстильно-галантерейного цеху С. Данчун організовує дописи зі свого цеху. Про роботу експериментально-технічного відділу повідомляє технолог К. Кунтій. Художник галантерейної дільниці Р. Китик оформляє газету. І всі загалом стараються забезпечити матеріал для кожного номера своєчасно.

З дописувачів найбільш активні товариші: М. Ухов, І. Шамашев, Я. Гільман, Н. Шелканова, О. Владичко, Л. Симаченко, Г. Бучинська, Е. Делевіна, Г. Курилас, Л. Оленяк, Я. Дмитрук. Не часто, але пишуть директор «Силуета» І. Данилюк, головний інженер П. Хомаківський. Про школу робітничої молоді подає матеріали О. Ксенофонтів. Пишуть про участь у роботі Будинку культури наших силуетівців його працівники Г. Богачик та В. Павленко. Не забуває нашу газету і пенсіонерка З. Загороднюк. Не відмовляється розповісти колективу «Силуета» про новини Львівської обласної організації УТОГ голова облідділу І. Динкевич та інструктор М. Матуська.

Завдячуємо наладчикові текстильної дільниці Е. Кукліну та

керівникові фотогуртка обласного Будинку культури, робітникові локомотиворемонтного заводу А. Пінчуку багатством фотографій у всіх номерах газети. Зроблені ними фотознімки розповідають про кращих трудівників і раціоналізаторів, відмінників навчання, активістів громадської роботи, фізкультурників та про різні події з життя підприємства, його людей, а також про дозвілля, екскурсії, сімейні урочистості та участь у художній самодіяльності.

У травневому номері газети «За комуністичну працю» вміщено довідку з історії святкування 1 Травня, матеріали про передтравневу трудову вахту та її переможців, а також до Дня радянської преси.

Разом з тим, в цьому номері стіннівки вміщено спогади учасників Великої Вітчизняної війни, вірші, кольорові ілюстрації. Читачі знайдуть тут результати змагання за перший квартал, виконання виробничого плану за квартал, інформацію про обласну конференцію УТОГ. І багато фото — ветеранів, передовиків виробництва, кращих наставників.

А що можна сказати про критику в газеті? На шпальтах стіннівки є критичні виступи і відповіді на них, але частіше заходи по критичних дописах вживаються відразу по їх одержанні — на нарадах у директора, у виступах на партійних та загальних зборах.

Партійна організація швейного підприємства «Силует» приділяє газеті належну увагу, заслуховуючи звіти про діяльність редколегії, націлює активістів на висвітлення важливих громадсько-політичних тем у світлі рішень пленуму ЦК КПРС, щоб мобілізувати колектив підприємства на подальше підвищення ефективності виробництва і якості роботи.

Л. АЛФІМОВА,

редактор стінгазети «За комуністичну працю»
м. Львів.

ЩИРА ПОДЯКА

З нагоди Дня преси редакція газети «Наше життя» оголошує щирі подяки товаришам, які беруть активну участь у роботі газети: Л. Алфімовій (Львів), Н. Аксюк (Зінків, Полтавської обл.), Л. Бершадській (Ворошиловград), Р. Биковській (Донецьк), Е. Блузову (БРСР), І. Бутку (Київ), Г. Власову (Чернівці), Ю. Геру (Одеса), К. Гофу (Кривий Ріг, Дніпропетровської обл.), Л. Гринчук (Березівка, Житомирської обл.), С. Губкіну (Київ), Н. Гульдяшеві (Біла Церква, Київської обл.), М. Гурману

(Житомир), Я. Здоровилу (Київ), З. Завадському (Закарпатська обл.), А. Жогову (Конотоп, Сумської обл.), Т. Ісакієвій (Херсон), Ф. Калафату (Краматорськ, Донецької обл.), М. Капітонову (Сімферополь), С. Кисельову (Хмельницький), Н. Конвалюк (Івано-Франківськ), Г. Кузубу (Черкаси), Л. Ляльцю (Ворошиловград), Ю. Маклакову (Дніпропетровськ), О. Марковій (Олександрія, Кіровоградської обл.), Г. Мигалю (Кам'янець-Подільський, Хмельницької обл.), Я. Мінделю (Харків), С. Мордушенку (Запоріжжя), Д. Неустрое-

ву (Луцьк), М. Нирову (Вінниця), М. Опеньку (Київ), Ф. Присічу (Лебедин, Сумської обл.), Ц. Савченко (Львів), І. Сапожникову (Київ), Т. Сезоновій (Донецьк), Н. Селютіній (Ворошиловград), А. Симоненку (Харків), Р. Сквородникову (Ялта, Кримської обл.), Л. Сушко (Луцьк), В. Телюковій (Полтава), І. Толочко (Житомир), Б. Туркіну (Донецьк), Е. Хробаку (Дрогобич, Львівської обл.), І. Шапееву, Г. Швець (Вінниця), П. Ширенку (Козелець, Чернігівської обл.), О. Юревич (Житомир) та багатьом іншим дописувачам. Дорогі друзі! Зичимо вам міцного здоров'я, творчих успіхів.

ЗАСЛУЖЕНА ПОВАГА

Тепле слово товариша, дружня підтримка, добра порада допомагають долати труднощі, підвищують настрій, працездатність. І я думаю, що по-справжньому пощастило робітникам складальної дільниці Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт», що у них є такий керівник, як Валерій Анатолійович Андронов.

Сім років він в об'єднанні. Нагородивши багатий досвід, В. А. Андронов уміло керує колективом. А це справа складна. Тут блискучих знань виробництва замало. Треба бути широко ерудованим, психологом, наставником. Коли щось негаразд, необхідна допомога — В. А. Андронов відразу проявить свою турботу.

Сердечністю, розумом він здобув повагу у робітників.

Р. БИКОВСЬКА,

майстер ДВО «Електромагніт»

Включившись у соціалістичне змагання за дострокове виконання завдань третього року десятиріччя, колектив робітників, інженерно-технічних працівників та службовців Сімферопольського УВП докладає багато зусиль для підвищення продуктивності праці і якості вироблюваної продукції. Зокрема, план першого кварталу по реалізації виробів здійснено на 101,4 процента. З високими трудовими показниками зустріли колектив і всенародне свято — 1 Травня.

Успіх залежить в першу чергу від доброї організації праці, раціонального використання кожної робочої хвилини.

На знімку: ударниця комуністичної праці швачка-мотористка Любов Карих і нормувальниця цеху Микола Якович Гуриков.

Фото Я. МІНЧЕНКА.

Завжди чудовий настрій у швачки-мотористки Любові Мандрики. Мабуть, це й допомагає їй кожен день ознаменувати перевиконанням змінного завдання на 20—25 процентів, завойовувати почесні місця у соціалістичному змаганні. Молода робітниця досконало оволоділа технологією пошиття, видає високоякісну продукцію. Минувлого року їй присвоєно звання «Відмінник якості».

Особливо ударно працювала Л. Мандрика в дні роботи XVIII з'їзду ВЛКСМ, гідно зустріла свято весни — Першотравень.

На знімку: Л. Мандрика.

Фото В. ВАСИЛЕНКА.

ВИСОКА ОЦІНКА ОКРИЛЮЄ

Велику творчу роботу проводять серед глухих трудівників Мелітопольський міжрайвідділ і Будинок культури УТОГ, що їх очолює енергійна, ініціативна жінка Діна Євменівна Седикова. За досягнуті успіхи обидва колективи у 1976 році були удостоєні високого звання — «Колективів відмінної роботи».

Ця оцінка окриляла мелітопольців, вони ще з більшою енергією взялися за роботу на всіх ділянках. При цьому головна увага приділяється вихованню членів УТОГ. Зараз на території, яку охоплює міжрайвідділ (м. Мелітополь і шість районів області) немає жодного глухого, який би ніде не працював. За два минулих роки проведено 25 загальних зборів, на яких обговорювались такі важливі питання, як організація соціалістичного змагання серед глухих, їх навчання, розгляд заяв, скарг і пропозицій. Регулярно влаштовувались зустрічі зі знаними людьми — ветеранами партії, передовиками виробництва та іншими, сімейні вечори, спеціальні усні журнали для трудівників сільського господарства, тощо.

Слід також відзначити, що міжрайвідділ достроково завершив

обмін членських квитків Товариства. На обласному огляді стінної преси 1977 року перше місце визначено за газетою «Наше життя» Мелітопольського будинку культури УТОГ.

Добре працює драматичний гурток цього культзакладу. Нещодавно члени його виїжджали в Запоріжжя, де показали глухим п'єсу. О. Островського «Остання жертва», яку підготували останнім часом. Нині мелітопольці закінчують роботу над п'єсою М. Кропивницького «Глигатай, або ж павук», в якій яскраво показано злиденне життя простого народу за часів царизму.

Головну роль куркуля виконує в ній робітник заводу «Побутмаш» Михайло Олексійович Шевельов. До речі, на цьому заводі всі глухі трудівники — в числі передових виробників. Особливо слід відзначити трьох із них: це слюсарі, наставники молоді Анатолій Васильович Козловський та Олександр Гаврилович Кобець, а також полірувальниця Тамара Федорівна Брусенська — активна учасниця художньої самодіяльності.

С. МОРДУШЕНКО.

Запорізька обл.

ПІСЛЯ ШКОЛИ — В РОБІТНИКИ

Зустріч учнів з колишніми випускниками, а нині передовиками виробництва відбулась нещодавно у Ворошиловградській школі-інтернаті.

До рідної школи завітали Антоніна Йосипівна Андрющенко і Олександра Сергіївна Павленко — випускниці 1957 року, Валентина Іванівна Носуля, яка закінчила школу торік. На вечорі були присутні шефи із заводів імені Жовтневої революції та автоскладального, з учбово-виробничого підприємства УТОГ.

Виступаючи, А. Й. Андрющенко та О. С. Павленко згадали, якою була школа більш як 20 років тому. Не зрівняти її з теперішньою, де учні вчать у просторих світлих класах-кабінетах. Відразу після школи працювали на УВП, а ось уже 17 років — слюсарі-складальники на держпідприємстві. Олек-

сандра Сергіївна і Антоніна Йосипівна розповіли про свій трудовий шлях, заклали старшокласників добре вчитися і здобути спеціальність.

Валія Носуля недавно із-за шкільної лави і тому в її пам'яті ще не згасли спогади про останній дзвінок, перший робочий день. Працює вона слюсарем-складальником, норму виконує на 103—107 процентів, бореться за звання ударника комуністичної праці, продовжує навчання у XIII класі вечірньої школи робітничої молоді.

Описав виступали представники держпідприємств міста і запрошували старшокласників поповнити ряди робітничої молоді. Наприкінці зустрічі відбувся концерт художньої самодіяльності.

Н. СЕЛЮТІНА.

м. Ворошиловград.

ЗРОСЛА МАЙСТЕРНІСТЬ

Драмгуртківці Садгирського будинку культури взяли участь у «XX театральній весні Буковини». Самодіяльні артисти показали п'єсу «Вирок» С. Левітіної.

Уже з перших хвилин вистави присутні потрапили в полон подій, що відбувались на сцені. Вдало перевтілювались М. Абрамчук (Озоль), І. Пастушок (Мартинів), С. Шістка (Панферов), А. Голик (мати) та інші.

І учасникам, і режисеру вдалося донести до глядача суть п'єси: непримиренний антагонізм старого і нового світу. Глядачі, захоплені спектаклем, неодноразово на-

городжували артистів оплесками. Відзначено талановиту гру дебютантки Олени Тетенюк.

Переконливою була гра Т. Никифорова, В. Михайлюк, В. Попович, А. Степанюк, І. Менти.

Компетентне журі на чолі з режисером Чернівецького музично-драматичного театру, заслуженим артистом А. Литвинчуком дало високу оцінку виставі, відзначило зрослу майстерність самодіяльного колективу.

В. ФЕЛЬДМАН,

художній керівник Садгирського будинку культури.

ПОЛІПШУЮТЬ ОРГАНІЗАЦІЮ ДОЗВІЛЛЯ

Керуючись постановою Центрального Комітету КПРС «Про заходи по дальшому розвитку самодіяльної художньої творчості», рада Болградського культзакладу УТОГ головним завданням своєї діяльності вважає досягнення максимальної ефективності всіх заходів з урахуванням широких запитів своїх відвідувачів. Аудиторія клубу найрізноманітніша: це і учні Болградської школи-інтернату, молоді робітники міста і села, ветерани праці.

Включившись в огляд-конкурс «У кого цікавіше», що його проводить Одеський облвідділ УТОГ, Болградський клуб забезпечує тісну взаємодію ідейно-політичного і морального виховання членів Товариства. Культзаклад став ініціатором змагання-переклички чотирьох районів: Болградського, Ренійського, Арцизького і Тарутинського, забезпечуючи гласність соціалістичного змагання і порівняльність результатів.

Спільно з партійними організаціями і місцевими комітетами під-

приємств і колгоспів, де працюють члени УТОГ, складено плани змагання-переклички, підсумки якого будуть підведені до першої роковини від дня прийняття Конституції СРСР.

Доброю традицією в клубі стали сімейні вечори з циклу: «Славімо руки робочі», тематичні вечори і вечори-портрети. Всі ці заходи не просто звіти про виробничі досягнення глухих і виконання соціалістичних зобов'язань. Вшановуючи кращих трудівників, ми одночасно ставимо нові завдання. Опираючись на конкретні приклади, ці вечори користуються великим успіхом серед нечуючих.

Ось як, наприклад, проходив сімейний вечір «Руки трудящих», який було присвячено ветеранам праці швей Ірині Ільвіні і взуттевику Івану Петровичу Родіоновим. В святково прикрашеному приміщенні клубу виступили представники швейної фабрики і Болградського райпобуткомбінату, вчителі. З великою цікавістю вихованці Болградської школи-інтернату прослухали розповідь

про те, що тільки чесна праця, любов до професії приносять людині визнання.

Наш культзаклад підтримує тісні зв'язки з школою для глухих дітей. На тематичному вечорі «Бережи честь нашого Товариства» в присутності ветеранів УТОГ, представників громадських організацій міста, вчителів, учнів приймали в члени Товариства.

Під час землетрусу в березні 1977 року клуб опинився в аварійному стані, та його працівники доклали чимало зусиль і зробили своєчасний ремонт. Завдяки цьому робота культзакладу не припиняється. А недавно прийнята ЦК КПРС постанова про заходи по дальшому розвитку клубної роботи додає сил і енергії в організації культмасової і виховної роботи і служить мобілізуючим документом в організації дозвілля членів нашого Товариства.

Л. ЄРШОВА,
інструктор Одеського
облвідділу УТОГ.

ЮНІ ХУДОЖНИКИ.

Фотоетюд П. МІНДЕЛЯ.

ЮВІЛЕЙ ТВОРЧОГО КОЛЕКТИВУ

НАПЕРЕДОДНІ СЛАВНОГО ПІВСТОЛІТТЯ

На початку квітня Центральним Комітетом КПРС прийнято постанову «Про заходи по дальшому розвитку самодіяльної художньої творчості». В постанові відзначено великі зміни в соціально-економічному розвитку, в зростанні матеріального добробуту та підвищенні освіти і культури нашого народу. Наявність вільного часу створює сприятливі умови для всебічного розвитку особи і розвитку народних талантів.

Масова участь всіх категорій трудящих в художній самодіяльності є найхарактернішою рисою соціалістичного способу життя, яскравим виявом духовного зростання радянських людей.

Розвиток художньої самодіяльності сприяє комуністичному вихованню трудящих, підносить їх трудову й політичну активність, сприяє вирішенню завдань, поставлених XXV з'їздом КПРС. Яскравим і переконливим свідченням цього служить і багатолітня діяльність народного самодіяльного театру при Київському палаці культури імені А. В. Луначарського.

В Києві 1928 року при Будинку культури УТОГ було створено са-

модіяльний гурток драми. У багатогранній діяльності гуртка зростала й майстерність самодіяльних аматорів, до його складу залучалась молодь з числа глухих. Колектив підготував для сцени і показав глядачам багато спектаклів. Їх тематика відзначалась великою різноманітністю — до репертуару включалися драматичні твори як вітчизняної і зарубіжної класики, так і радянських авторів.

У 1964 році за виставу «На світанку» за п'єсою Г. Плуткіна колективу було присвоєно звання «Народний самодіяльний театр». Це був помітний крок до майстерності. Потім, виступаючи в першому Всесоюзному фестивалі художньої самодіяльної творчості трудящих в 1977 році, колектив самодіяльного народного театру показав виставу «Загибель ескадри» за драмою О. Корнійчука і заслужено став лауреатом фестивалю.

Виступи самодіяльних аматорів були відзначені Дипломом I ступеня та великою золотою медаллю. І ось цьому художньому колективу в листопаді 1978 р. виповниться 50 років.

Київський облвідділ УТОГ і Палац культури імені Л. В. Луначарського в даний час розгорнули роботу, щоб гідно відзначити ювілей самодіяльного народного театру.

Ми звертаємося через газету «Наше життя» до всіх колишніх аматорів сцени, що починали з драматичного гуртка та до колективів художньої самодіяльності УТОГ взяти участь в підготовці до ювілею. Найстаріших учасників самодіяльного народного театру просимо повідомити про себе й поділитися спогадами. Крім того, просимо надіслати нам фото-знімки з виконанням ролей у виставах, які будуть використані в спеціальному збірнику.

Підготовка до 50-річчя самодіяльного народного театру міміки й жесту сприятиме підвищенню виконавської майстерності, поліпшенню всієї художньої самодіяльності в світлі постанови ЦК КПРС.

С. ГУБКІН,
член оргкомітету по підготовці до ювілею.

З КОНЦЕРТНОЮ ПРОГРАМОЮ

Під час міжрайонних звітно-виборних конференцій на Житомирщині обласний Будинок культури УТОГ організував виступи учасників художньої самодіяльності з концертами й спектаклями перед їх учасниками.

Такі конференції вже відбулися в Коростенському й Овруцькому районах, де самодіяльні аматори

виступили з великою концертною програмою.

Глядачам Новотрад-Волинської конференції сподобалась вистава самодіяльного народного театру Будинку культури «Жарким літом». Делегати нагородили виконавців дружними оплесками.

Подібні зустрічі аматорів сцени відбуваються і з трудівниками колгоспного села в багатьох райо-

нах області. Їх організовують концертні бригади та самодіяльний народний театр. Всі виступи перед членами УТОГ дістали високу оцінку. За минулий рік відбулося десять зустрічей з глядачами, які стають традиційними.

Глядачі вдячні колективу Житомирського будинку культури і з великим інтересом чекають нових виступів самодіяльних аматорів на місця.

М. ГУРМАН.

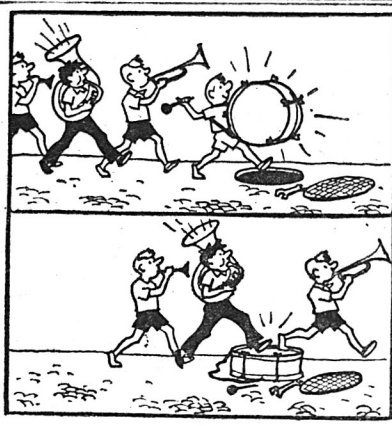
ВЕСЕЛИМ ОЛІВЦЕМ

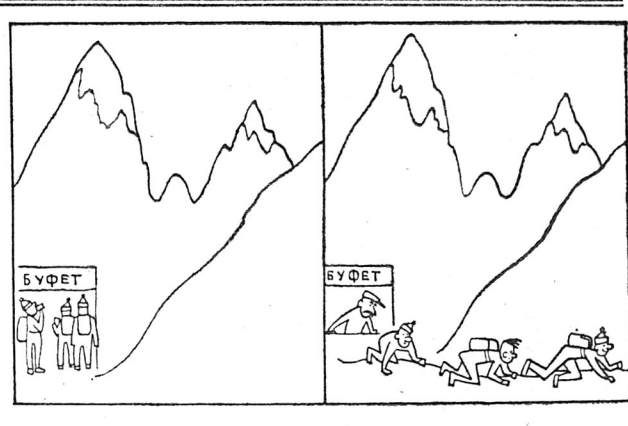
З Першотравнем!

Та це ж наш Вовка!
Мал. І. БУТКА.

Без слів.

Мал. Б. БОВКА.

Редактор П. БУЛАТОВ.